

عنوان مقاله:

نظام همکاری با دیوان بین المللی کیفری در چارچوب قطعنامه های ارجاعی شورای امنیت (با نگاهی به وضعیت سودان و لیبی)

محل انتشار:

مجله مطالعات حقوقی، دوره 10، شماره 2 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 29

نویسندگان:

سیدفضل الله موسوی - استاد گروه حقوق عمومی، دانشکده حقوق و علوم سیاسی، دانشگاه تهران

راضیه حکمت آراء - دانشجوی دکتری حقوق بین الملل، دانشکده حقوق و علوم سیاسی، دانشگاه تهران

عقیل محمدی - دانش آموخته دکتری حقوق بین الملل، دانشکده حقوق و علوم سیاسی، دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

همکاری دول عضو و غیرعضو با دیوان بین المللی کیفری، از مهم ترین عوامل تحقق عدالت توسط این نهاد است. در صورت ارجاع وضعیت از سوی شورای امنیت، مبنای همکاری برای دول عضو، اساسنامه و برای دول غیرعضو، قطعنامه این شورا است. چنانچه قطعنامه شورا، متضمن تعهد اعضاء به همکاری باشد، در این صورت، هم اساسنامه و هم قطعنامه، منابع تعهد آفرین محسوب می شوند. مقاله حاضر در پی پاسخ به این سوال است که تعهد دولت های غیرعضو به همکاری به موجب قطعنامه شورای امنیت چه نسبتی با تعهد دول عضو به همکاری طبق اساسنامه دیوان دارد؟ این پژوهش، ضمن بررسی نظام همکاری در اساسنامه دیوان و قطعنامه های ارجاعی شورای امنیت، نتیجه می گیرد هر چند شورای امنیت قادر به تحمیل تعهدات فراتر از اساسنامه به دول غیرعضو است، در مواردی که تاکنون به دیوان ارجاع داده (وضعیت سودان و لیبی) از این اختیار استفاده نکرده است؛ بنابراین، تعهد چنین دولت هایی به «همکاری کامل» با دیوان باید به عنوان تعهد ناشی از اساسنامه تلقی گردد.

کلمات کلیدی:

شورای امنیت، همکاری بین المللی کیفری، دیوان بین المللی کیفری، سودان، لیبی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1845698>

